

**R.P. Leonardii Lessii E Societate Iesu Theologi. In D.
Thomam De Beatitudine. De Actibus Hvmanis. De
Incarnatione Verbi. De Sacramentis Et Censvris.
Prælectiones Theologicæ Posthvmæ**

Lessius, Leonardus

Lovanii, 1645

Dvb. 1. Quod sit obiectum seu materia huius Tertiæ Partis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72898](#)

Ad Tertiam Partem D. Thomæ

D E

INCARNATIONE VERBI DEI.

I N D U C T I O.

De Obiecto huīus Tertia Partis.

Priusquam ad primæ questionis explicationem accedamus, endandam quādam præludia proēmij loco.

D V B I V M . I.

Quod sit obiectum seu materia huīus Tertia Partis?

Respondeo, hæc pars continet tres Tractatus, qui diuersam habent materiam subiectam. In primo, agitur de Christo Redemptore generis humani, diuinâ humanâque naturâ constante, ciusq[ue] excellentiâ, meritis, & satisfactionibus, alijsq[ue] humanitatis mysterijs, vñque ad quest. 60. In Secundo, de instrumentis quibus redempcionis meritum nobis applicat, nosq[ue] iustificat: quæ sunt septem Sacraenta. In Tertijs, agit de resurrectione, vitaq[ue] beata; quæ est finis nostræ redempcionis & iustificationis.

Obiectum Tractatus de Incarnatione, est Christus ut Deus & Homo. Itaque primi Tractatus obiectum, est Christus Deus & Homo; quia h[ic] agitur de admirabilis illa vnione, qua effectum est vt eadem persona esset Deus & homo; & de ijs, quæ ex hac vnione tanquam proprietates quedam sequuntur. Non tamen h[ic] agitur de omnibus quæ ad naturam diuinam & humanam pertinent, sed illa supponuntur ex 1. parte. Vnde h[ic] tractatio ordine doctrinæ posterior est 1. parte, in qua de diuina & humana natura seorsim agitur. Posterior etiam est parte 2.; tum quia tractatio finis, prior est tractatione mediorum: atqui causa finalis Incarnationis fuit liberatio à peccatis, collatio gratie, & virtutum, & beatitudinis; de quibus agitur in parte 2.; tum quia consideratio eorum quæ natura suâ nos ordinant in finem ultimum, prior est, quam quæ solum ex positiva Dei ordinatione ad salutem disponunt.

Quomodo de Christo possit esse scientia. Dices, Christus Dominus est quid singulare; de singularibus autem non est scientia, vt dicunt Philosophi: ergo Christus non est obiectum huīus scientie.

Respondeo Primo, Theologia considerat communem rationem vnionis hypostaticæ contentam in hoc individuo; quæ ratio est communicabilis multis: Deus enim omni creature rationali hypostaticè vniri potest; sicut Theologia considerat illud singulare, sub ratione formali uniuersali.

Respondeo Secundo, De singularibus potest esse fides, quatenus subiungit diuinæ revelationi:

& ita ex illis tanquam ex fidei principijs possunt colligi necessariæ conclusiones modo scientifico.

Addo, Multa tractari in Thæologia, non tam modo scientifico, quam historico; vt sunt, gesta Christi & Sanctorum; & multa facta diuinæ potentia, quæ per modum exemplorum vel rerum mirabilium adducuntur; vt ex illis mores informentur, vel diuinæ perfections melius intelligantur. Huiusmodi ferè sunt quæ habet D. Thomas à quest. 27. usque ad 60.

D V B I V M . II.

Quomodo dividatur hic Primus Tractatus qui est de Christo?

Respondeo, In quinque partes. Prima est, De vnione Verbi & humanæ naturæ, & de ijs quæ hanc vnionem sequuntur. Secunda est, De natuitate eius seu ingressu in hunc mundum. Tertia, De progressu vitæ illius, miraculis, alijsq[ue] operibus. Quarta, De morte Christi, seu egressu ex hoc mundo. Quinta, De regressu ad Patrem; resurrectione, ascensione, sessione ad dexteram Patris.

D V B I V M . III.

Virum hoc mysterium conuenienter dicatur Incarnatio?

Respondeo, Et si olim quidam Catholici veriti sint vt iac. haec voce, vt ait Athanasius sermone de Deipara, ne videretur sentire cum Apollinaristis Christum solam carnem sumpsisse sine anima rationali; tamen recepta est ab Ecclesia & Patribus, salem à tempore Concilij Nicæni, in cuius Symbolo habetur, Et incarnatus est, & deinceps positum est in aliorum Conciliorum Symbolis. Omnes etiam Patres ea voce vñntur. Cyprianus lib. 2. contra Iudeos cap. 2. Ambrosius toto libro de Dominicæ Incarnationis Sacramento. Augustinus lib. 10. de Civit. cap. 29. Cyriillus lib. 1. in Ioannem cap. 15. Vocatur etiam à Græcis ιανθητος, id est, Inhumanatio: ita Inhumanus Damascenus lib. 3. cap. 6. & cap. 11. de Orthodoxa fide: & Concilium Ephesinum in epistola ad Nestorium. Vocatur etiam aliquando Corpus & Hilarius.

A 3

Aduerte